

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.07.1999
KOM(1999) 392 endelig udg.

99/0157 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder
ozonlaget**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I dette notat skitseres baggrunden for udkastet til afgørelse, hvormed Fællesskabet vil ratificere og blive part i Montreal-ændringen af 1997 til Montreal-protokollen.
2. Den oprindelige Montreal-protokol blev der nået til enighed om i september 1987, og den blev ratificeret af Fællesskabet i 1988. Enhver ændring kræver ratifikation af mindst 20 parter, før den træder i kraft. Desuden skal hver part separat ratificere hver ændring for at blive bundet af foranstaltningerne heri. Fællesskabet ratificerede London-ændringen i 1991 og København-ændringen i 1994. Tiden er nu inde til at ratificere Montreal-ændringen.
3. Med Montreal-ændringen indføres der tre nye begrænsninger i Montreal-protokollen:
 - (1) Et forbud mod methylobromidimport fra og -eksport til enhver stat, der ikke er part i Montreal-protokollen. I dette tilfælde betyder 'stat, der ikke er part' alle stater, der ikke har ratificeret København-ændringen. Formålet med denne kontrolforanstaltning er både at tilskynde parterne til at ratificere København-ændringen og at forhindre, at methylobromid kommer til stater, der ikke er bundet af nogen som helst kontrolforanstaltning for dette stof.
 - (2) Et forbud mod eksport (med undtagelse af destruktion) af brugte, genvundne eller regenererede kontrollerede stoffer fra parter, der ikke er i overensstemmelse med kontrolforanstaltningerne i Montreal-protokollen. Dette ville forhindre parter, der fortsætter med at producere kontrollerede stoffer efter udfasningsdatoen (f.eks. en part der ikke er i overensstemmelse), i at eksportere nye stoffer forklædt som genvundne eller regenererede stoffer. Det ville også bevare de genvundne stoffer på hjemmemarkedet, hvor de kunne hjælpe med til at reducere efterspørgslen efter nye stoffer.
 - (3) Indførelse af en obligatorisk tilladelsesordning for import og eksport af ozonnedbrydende stoffer. Dette vil hjælpe med til at forbedre overvågningen af og kontrollen med international handel med ozonnedbrydende stoffer og føre til en mere nøjagtig datarapportering, mindre illegal handel og færre tilfælde af ikke overensstemmelse.
4. Kommissionen forhandlede om disse ændringer på Det Europæiske Fællesskabs vegne på det niende møde for parterne i Montreal-protokollen i september 1997. Forhandlingerne blev ført ifølge forhandlingsmandatet modtaget af Rådet for det pågældende møde, og bestemmelserne i ændringerne er i overensstemmelse med Fællesskabets ozonbeskyttelsespolitik. De nødvendige forskrifter for at gennemføre disse nye kontrolforanstaltninger er indeholdt i den foreslåede nye fællesskabsforordning om ozon. Rådet nåede til en fælles holdning den 23. februar 1999 (Fælles holdning (EF) nr. 19/1999, EFT C 123 af 4. maj 1999).
5. De væsentligste bestemmelser i Montreal-ændringen vedrører handel med tredjelande. Hermed falder foranstaltningerne klart ind under Fællesskabets kompetenceområde, og det er derfor hensigtsmæssigt og nødvendigt for Fællesskabet at ratificere ændringen. Inden juni 1999 havde 10 parter, herunder

Tyskland og Luxembourg blandt medlemsstaterne, ratificeret ændringen. Fællesskabets ratifikation vil hjælpe med i bestræbelserne på til at nå op på de tyve ratifikationer, der er nødvendige for at ændringen træder i kraft.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af Fællesskabets ansvar på miljøområdet har det ved beslutning 88/540/EØF² tiltrådt Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget og Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, og ved beslutning 91/690/EØF³ godkendt første ændring til nævnte protokol, og ved beslutning 94/68/EF godkendt anden ændring til nævnte protokol;
- (2) de nyeste videnskabelige undersøgelser viser, at en effektiv beskyttelse af ozonlaget kræver større kontrol med handelen med ozonlagsnedbrydende stoffer end krævet i Montreal-protokollen, som ændret i 1992; de samme undersøgelser viser, at der bør gennemføres øget overvågning af og kontrol med handelen med kontrollerede ozonlagsnedbrydende stoffer, herunder navnlig med methylobromid;
- (3) i september 1997 vedtoges i Montreal tredje ændring til Montreal-protokollen med bestemmelser om denne øgede kontrol; Kommissionen tog på Fællesskabets vegne del i forhandlingerne og i godkendelsen af nævnte ændring;
- (4) Fællesskabet har indført foranstaltninger på det område, ændringen dækker, og bør derfor indgå internationale forpligtelser på dette område;

¹ EFT-reference, når den foreligger

² EFT L 297 af 31.10.1988, s. 8

³ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 28

- (5) det er nødvendigt, at Fællesskabet godkender tredje ændring til Montreal-protokollen, da bestemmelserne heri vedrører handel med kontrollerede stoffer mellem Fællesskabet og andre parter, og da Fællesskabet har ansvaret for gennemførelsen af de nævnte bestemmelser -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tredje ændring til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til ændringen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der gives fuldmagt til på Fællesskabets vegne at deponere instrumentet for godkendelse af tredje ændring hos De Forenede Nationers generalsekretær i overensstemmelse med artikel 13 i Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget, sammenholdt med artikel 3 i tredje ændring til Montreal-protokollen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

**ÆNDRING TIL MONTREAL-PROTOKOLLEN VEDTAGET PÅ
PARTERNES NIENDE MØDE**

ARTIKEL 1: ÆNDRING

A. Artikel 4, stk. 1c

Følgende stykke indføres efter protokollens artikel 4, stk. 1b:

1c. Inden et år efter ikrafttrædelsen af dette stykke skal hver part forbyde import af det i bilag E anførte kontrollerede stof fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

B. Artikel 4, stk. 2c

Følgende stykke indføres efter protokollens artikel 4, stk. 2b:

2c Et år efter ikrafttrædelsen af dette stykke skal hver part forbyde eksport af det i bilag E anførte kontrollerede stof til enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

C. Artikel 4, stk. 5, 6 og 7

I protokollens artikel 4, stk. 5, 6 og 7, erstattes ordene:

og gruppe II i bilag C

med:

, gruppe II i bilag C og bilag E.

D. Artikel 4, stk. 8

I protokollens artikel 4, stk. 8, erstattes ordene:

artikel 2G

med:

artikel 2G og 2H

E. Artikel 4A: Kontrol med handelen med parter

I protokollen indsættes som artikel 4A:

1. Hvis en part efter den for den pågældende part gældende afviklingsdato for et kontrolleret stof, selv efter at have taget alle praktisk gennemførlige skridt til at opfylde sine forpligtelser i medfør af protokollen, ikke er i stand til at indstille produktionen af det pågældende stof til sit hjemmemarkeds forbrug til anvendelsesformål, som parterne ikke har anerkendt som væsentlige, skal den forbyde eksport af brugte, genvundne eller regenererede mængder af det pågældende stof, dog ikke med henblik på destruktions.

2. Stk. 1 indskrænker ikke gennemførelsen af konventionens artikel 11 og de overtrædelsesprocedurer, der er udviklet i medfør af protokollens artikel 8.

F. Artikel 4B: Tilladelser

I protokollen indsættes som artikel 4B:

6. Hver part skal, inden den 1. januar 2000 eller senest tre måneder efter den for den pågældende part gældende ikrafttrædelsesdato for denne artikel, idet den seneste dato er gældende, oprette og gennemføre en tilladelsesordning for import og eksport af nye, genvundne og regenererede kontrollerede stoffer i bilag A, B, C og E.
7. Uanset stk. 1 kan en part, der anvender artikel 5, stk. 1, og som afgør, at den ikke er i stand til at oprette og gennemføre en tilladelsesordning for import og eksport af nye, genvundne og regenererede kontrollerede stoffer i bilag C og E, udsætte disse foranstaltninger til henholdsvis den 1. januar 2005 og den 1. januar 2002.
8. Hver part skal senest tre måneder efter datoen for indførelsen af sin tilladelsesordning aflægge beretning til sekretariatet om oprettelsen og gennemførelsen af denne ordning.
9. Sekretariatet skal med regelmæssige mellemrum udarbejde og tilsende samtlige parter en liste over de parter, som har aflagt beretning om deres tilladelsesordninger, og videresende disse oplysninger til Gennemførelseskomitéen, som gennemgår dem og i givet fald fremsætter passende henstillinger til parterne.

ARTIKEL 2: FORHOLDET TIL 1992-ÆNDRINGEN

Ingen stat eller regional organisation for økonomisk integration må deponere et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument for denne ændring, medmindre den allerede har deponeret eller samtidig deponerer det tilsvarende instrument for den ændring, der blev vedtaget på parternes fjerde møde i København den 25. november 1992.

ARTIKEL 3: IKRAFTTRÆDEN

1. Denne ændring træder i kraft den 1. januar 1999, forudsat at mindst 20 ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter for ændringen er blevet deponeret af stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, der er parter i Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt på denne dato, træder ændringen i kraft halvfems dage efter den dato, på hvilken betingelserne er blevet opfyldt.
2. For så vidt angår stk. 1, tæller ethvert sådant instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke med ud over de instrumenter, som er deponeret af medlemsstater af den pågældende organisation.

3. Efter denne ændrings ikrafttræden, som fastsat i stk. 1, træder den i kraft for enhver anden part i protokollen halvfems dage efter datoen for deponeringen af vedkommende parts ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument.